

Izhaja

vsak četrtek z datumom
prihodnjega dneva.

Dopisi naj se frankujejo in pošljajo uredništvu lista »Mir« v Celovec, Pavličeva ulica št. 7.

Osebni pogovor od 11. do 12. ure predpoldne in od 3. do 4. ure popoldne.

Rokopisi naj se samo po eni strani lista napišejo, druga stran naj bo prazna.

Rokopisi se ne vračajo.

Dopisom je treba za odgovor priložiti poštno znamko.

MIR

Glasilno koroških Slovencev.

Velja

za celo leto 4 krone.

Denar naj se pošilja točno pod napisom:

Upravništvo lista „Mir“ v Celovec,

Vetrinjsko obmestje št. 26.

Naročnina naj se plačuje vnaprej.

Za inserate se plačuje po 20 h od garmond-vrste vsakokrat.

Leto XXXV.

Celovec, 31. marca 1916.

Št. 13.

Ruska ofenziva.

Cilj ruske ofenzive — Wilna. — Naš uspeh pri Gorici.

Časopisje četverozveze je svoje ljudi vso zimo tolažilo z veliko splošno ofenzivo, ki da se bo začela na vigred in v kateri da bodo osrednji državi, Avstro-Ogrska in Nemčija poraženi. V Parizu so delali načrt za to ofenzivo. Ta načrt postaja, kakor se sodi v vojaških strokovnih krogih, vedno bolj razumljiv. V začetku meseca aprila bi začeli Rusi ofenzivo proti Hindenburgovi armadi na severni nemško-ruski fronti. Nemci bi od francoske fronte odtegnili ojačenja za rusko fronto. Italijani bi začeli peto ofenzivo ob Soči, da bi vezali Avstrijce, da ne bi mogli iti na pomoč Hindenburgu. To bi bil predpogoj za francosko-angleško veliko ofenzivo. Upali so, da se bo Francozom in Angležem posrečilo prodreti oslabljeno nemško fronto na zapadu.

Toda četverozveza ima povsod smolo, povsod prihaja s svojimi načrti prepozno. Predno so začeli sovražniki izvrševati svoj načrt in predno so bili Francozi in Angleži pripravljeni, so napravili Nemci na zapadu mogočen sunek proti Verdunu in s tem prečrtali kolikortoliko račun sovražnikov.

Francozi in Angleži, ki bi bili morali napraviti glavni, odločilni sunek, so potisnjeni v defenzivo (obrambo). Nemci so prijeli vola kar za rogove, to je, lotili so se najhujšega dela francoske fronte pri Verdunu in so imeli lep uspeh. Četudi počasi, vendar pa stalno napredujejo in njihov obroč okoli Verduna postaja vedno ožji; kamor zastavijo svoje glavne sile, tam napredujejo. Zavzetje močno utrjene postojanke v gozdu in ob gozdu severovzhodno od Avocourta zapadno od reke Moze Francoze zelo boli. Vendar pa njihovo uradno poročilo od 23. t. m. ta neuspeh priznava: „Zapadno od Moze so Nemci v teku noči večkrat obnovili svoje napadalne poizkuse proti fronti Avocourt-Malancourt, kjer se obstreljevanje z izstrelki težkega kalibra neprenehoma nadaljuje. Napadi so bili podpirani z brizganjem gorečih tekočin, ki so je izvrševali

vojaški oddelki, ki so nosili posebne aparate. Kljub hudim izgubam, povzročnim vsled našega ognja, se je posrečilo sovražniku po boju moža proti možu polastiti se južnega dela od nas zasedenega gozda pri Malancourt, ki se imenuje Avancourtski gozd. Vsa prizadevanja sovražnikov, prodreti iz gozda, so se ponesrečila.“

Rusi in Italijani so bili vsled dogodkov na zapadnem bojišču prisiljeni, da so predčasno začeli z ofenzivo. Pa dočim Rusi vztrajajo, je bila peta italijanska ofenziva takoj zlomljena, oziroma prekinjena. Italijani niso samo prav ničesar dosegli, ampak naši protisunki so bili prav uspešni in je Borojevičeva armada napredovala pri Tolminu in dvakrat pri Gorici.

Resnejša je ruska ofenziva in zelo razsežna. V jeseni so bili Rusi v ofenzivi samo vzhodnogališki in volhinjski fronti, ob novem letu so se omejili samo na besarabsko mejo, sedaj pa napadajo na 350 kilometrov dolgi fronti, ki se razteza južno od Rige do Molodečna. Zdi se, da je smer ruske ofenzive Wilna. Rusi napadajo zelo silno. Proti nemškim črtam severozapadno od Jakobstadta so napravili sunek z dosedaj nezaslišano uporabo moštva in streliva. Imeli so seveda tudi temu primerne izgube, pa brez vsakega uspeha.

Ob naši fronti na severu ni ničesar posebnega. Le severovzhodno od Burkanova ob Stripi so oddelki honveda, ko so odbili močan ruski napad, vdrli v sovražne jarke in razdrli sovražne obrambne naprave.

Tem hujše boje pa imajo z Rusi Nemci. Rusi najhujše napadajo nemške postojanke ob mostišču pri Jakobstadt na obeh straneh železnice Mitava — Jakobstadt ter na črti Dvinsk Smorgon severno od Vidsija, severozapadno od Postavi in med Naroškim in Višnjevskim jezerom. Rusi niso nikjer prodrli nemških ovir; pač pa imajo povsod velike izgube. Pri Velikem selu, južno od

Vidsija, so nemške sprednje straže odvzele Rusom 57 ujetnikov in zaplenile 2 strojni puški. Južno od Naroškega jezera je bilo več močnih napadov, podvzetih od delov treh ruskih armadnih zborov, odbitih; nato so zapadnopruski polki izvršili pri Mokricah protisunek, da osvojijo nazaj artiljerijska opazovališča, ki so bila 20. marca izgubljena, ko so Nemci svojo fronto upognili nazaj. Sunek se je posrečil in je bilo pri tem ujetih 21 ruskih častnikov ter 2140 mož in nekaj strojnih pušk zapljenjenih.

Z italijanskega bojišča se 24. t. m. uradno poroča, da je sovražnik obstreljeval mesti Gorico in Roveretto. Poročilo z dne 26. t. m. pove, da je sovražna artiljerija držala pod ognjem Dobrobsko visoko planoto, odsek pri Beli in nekatere pozicije tirolske fronte. Vzhodno od prelaza Plöcken so vdrle naše čete v neko italijansko pozicijo. Z dne 27. se poroča, da se je sovražnik zaman prizadeval, zavzeti nazaj izgubljeno postojanko pri prelazu Plöcken.

Pri goriškem mostišču so naše čete zavzele celo sovražno postojanko pred severnim delom podgorke višine. Pri tem je bilo 525 Italijanov ujetih, med njimi 13 oficirjev.

Na tirolski fronti so se vršili le topovski boji.

Na francoski fronti se vršijo na celi črti večji ali manjši spopadi. Ob reki Mozi so se vršili posebno hudi artiljerijski boji dne 24. t. m., vsled katerih je začel goret Verdun. Manjši spopadi so se vršili pri Saint Eloi (južno od Iperna), kjer so Angleži poškodovali nemško postojanko na 100 metrov široko in tam stoječi kompaniji prizadajali izgube, pri Vermelles in Neuville, kjer so imeli uspehe Nemci. Pri Fort de la Pompelle, južnovzhodno od Reimsa so Francozi brez uspeha poizkušali napad z masami. Angleži so obstreljevali mesto Lens.

Vzhodno od Drača sta bila najdena dva italijanska poljska topova s strelivom. Sicer je

Podlistek.

Ženske.

Spisal Jos. Verhnjak.

Gospod župnik Pintarič je sedel pri mizi in vprašal otroke: kdo mi more nakratko ponoviti, kar sem vam sedajle povedal? — V zadnjih klopeh se dvigne nekaj rok, a gospod župnik je poklical Jožka v drugi klopi. Jožek počasi vstaja. „No Jožek, reci, kaj so prinesle neki večer matere k Jezusu?“ Jožek ne mara povedati, Jožek molči. „Jožek, Jožek, ti moraš paziti v šoli, ne smeš z jabolki igrati, če govorim! Sedaj pa poslušaj, kako lepo mi bode Janez pravil!“

Janez je bil zdrav fant in se je rad smejal, seveda samo tako sam zase. In če se ga je vprašalo, zakaj da se smeja, je s smehljajočim se obrazom vstal in rekel: zato, ker sem zdrav. Janez se zaveda največje dobrote, ki jo imamo od Stvarnika in mu izkazuje svojo hvaležnost na ta način, da je vedno dobre volje. Tudi prav!

Tudi sedaj je bil Janez rdeč kot kri in je izgledal kot življenje, ko je pričel: „Neki večer so prinesle matere svoje otročiče k Jezusu. Jezus je cel dan pridigoval in je bil že zelo utrujen. Zato pa tudi apostoli niso pustili ženske k Jezusu. A ženske so vseeno silile in apostoli so bili radi tega hudi in so rekli: no, ženske, ne bodite tako neumne in ne silite vendar tako...“ Otroci so

se na glas nasmejali in tudi župnik sam se je moral smejati, ko je slišal, s kakšno skrito, in še ne docela se zavedajočo pikrostjo je ta mladi fant govoril o ženskah. Župnik je rad poslušal Janeza. Janez je znal čisto po svojem in zelo nazorno pripovedovati in tudi sedaj ga je bil vesel, ko je dal apostole reči: no, ženske, ne bodite tako neumne in ne silite vendar tako.

Župnik je fanta prekinil in otrokom zadevo pojasnil: v sv. pismu se sicer ne najdejo te besede, a tako nekako so apostoli gotovo govorili. Vmislite se njih položaj! Jezus in apostoli so prišli na večer v neko vas. Ta novica gre od hiše do hiše; ne dolgo in vsa vas je krog Jezusa in apostolov. Apostoli vedó, da je Jezus potreben počitka, a ženske si prav nič ne pusté dopovedati. Če bi danes zvečer prišel Jezus z apostoli v našo vas, kako bi silile ženske, da bi mogle videti Jezusa, kaj ne, in apostoli bi imeli veliko opravka z njimi. Glejte, otroci, tako je bilo tedaj in tako je ostalo še danes. Ženske silijo k dobremu in pri tem osramotijo marsikaterega moža. Koliko milijonov svetnic je v naši sv. cerkvi! O, to so bile vrle žene, otroci, sveta dekleta! Ali ni bila ravno ženska izvoljena za mater božjo? A, žalibog, tudi hudobnih žensk ne manjka in te so dostikrat hujše nego možki. Janez, sedaj pa naprej!

Ko je bila ob pol dvanajtih šola pri kraju, so šli otroci z župnikom vrad domu. Ko pridejo mimo krčme, vidijo pred vrati žensko, ki je bila

do nezavesti pijana, se opirala ob zid, preklinjala in psovala otroke, ki so mimo hiteli.

Slabe volje je prišel župnik domu. Grozne te ženske, v resnici... Na mizi najde pošto, časnike in pisma. Prvo pismo je bilo iz Banjaluke. Ženska pisava. V Bosni vendar nima nobenega in docela ženske ne, ki bi mu pisala. Nekoliko radoveden odpre pismo in bere:

Bolnišnica usm. sester. 23./7. 1915.

Prečastiti gospod župnik!

Predvčerajšnjim sem se napotila in šla, kamor sem bila že dolgo namenjena iti. Da se nisem osebno poslovila, mi oprostite, lepo vas prosim; bala sem se namreč, da bi mi ne še nadalje zabranjevali in odsvetovali od samostana. Hudo mi je bilo, ko sem morala stariše nevoljne zapustiti, a ker jim nisem neobhodno potrebna, sem tudi to premagala. Krvavelo mi je srce, ko sem poljubila svojo mamo v slovo, a umrla bi bila od hrepenenja po Kristusu, če bi ne bila mogla postati vsa Njegova. V duhu vam poljubljam roko in ostanem hvaležna in udana

Elizabeta Panholc.

Zamišljen spravlja župnik list nazaj v kuverto in sam pri sebi pravi: sem vedel, da pojde, Lizka je božja, to sem spoznal takoj, prvokrat. Dekle je božje in ostane božje. In bilo mu je, kot bi slišal Janeza v šoli, ko je pravil, kako so silile ženske k Jezusu. Blagor tem ženam.

položaj v Albaniji neizpremenjen, kakor pri Solunu, kjer je prišlo pri Gjevrgjeli na obeh straneh Vardarja do brezpomembnih topovskih bojov.

* * *

Joffrovo povelje armadi pri Verdunu.

V prvi polovici marca je izdal Joffre tole armadno povelje armadi v Verdunu: Vojaki verdunske armade! Že tri tedne zadržujete najstrašnejši napad, ki ga je sovražnik doslej izvršil proti nam. Nemčija računa na uspeh svojega truda, ki ga smatra za nepremagljiv in za kateri je postavila v boj svoje najboljše čete in svojo najmočnejšo artiljerijo. Upala je, da bo zavzete Verduna ojačila pogum njenih zaveznikov ter prepričala nevtralne države o nemški premoči. Računala je brez vas. Dan in noč ste se ustavljali kljub brezprimernemu obstreljevanju vsem napadom ter držali svoje pozicije. Boj še ni končan, ker Nemci potrebujejo zmago. Vi jim boste vedeli iztrgati zmago. Munitije imamo v izobilju in mnogo rezerv. Zlasti pa imate vi svojo vero v srečo republike. Dežela gleda na vas, vi boste med onimi, o katerih se bo reklo, da so Nemcem zastavili pot v Verdun.

Rusi prodirajo v Perziji.

Stockholm, 24. marca. Iz Petrograda se poroča: Ruske čete so zasedle Teheran. Uradno se poroča iz Petrograda: V Perziji smo po boju zasedli mesto Ispahan. Prebivalstvo, ki je močno trpelo vsled plenitve Nemcev in njih najemnikov, je navdušeno sprejelo naše čete. Ističasno so se vrnili v Ispahan generalni guverner in perzijske oblasti, ki so prej pribežale k nam.

Vojna na morju.

Boji na morju.

Berlin, 27. marca. (Kor. ur.) Wolfov urad poroča: 25. marca zjutraj so podvzele angleške pomorske bojne sile letalski napad na severni del severnofrizijske obale. Letalski napad se je popolnoma izjalovil, kakor je že javilo vojno poročilo z dne 26. marca. Dva na prednjih postojankah se nahajajoča oborožena ribiška parnika sta postala žrtev angleških ladij. Naša mornariška letala so napadla angleške pomorske bojne sile in večkrat zadela. En torpedorušilec je bil težko poškodovan. Od naših takoj odposlanih pomorskih bojnih sil so v noči od 25. na 26. marca le posamezne torpedovke zadele na odhajajočega sovražnika. Ena teh torpedovk se ni vrnila.

Načelnik admiralnega štaba mornarice.

Angleško poročilo.

Amsterdam, 26. marca. O angleškem napadu na nemške naprave za zračna letala v severnem Šlezviku sporoča Reuterjev urad sledeče uradno poročilo: Angleška povodna letala so predvčeraj zjutraj napadla nemške lode za zračna letala v Šlezvik-Holštajnu vzhodno od otoka Sylt. Povodna letala so bila k določeni točki tik ob nemški obali eskortirana na lahkih križarkah in torpednih rušilcih. Tri povodna letala se pogrešajo. Rušilca „Medusa“ in „Laverock“ sta trčila skupaj. Boje se. da se je „Medusa“ vsled viharnega vremena v tej noči potopila; za usodo posadke pa ni nobene nevarnosti. Naši rušilci so deset oboroženih nemških patrolnih čolnov potopili. Dosedaj o uspehu napada ni došlo nobenega posameznega poročila, pa iz poročil danskih listov je posneti, da je menda namen dosežen.

Nemška pomorska križarka „Greif“ potopila veliko angleško križarko.

Berlin, 24. marca. (Kor. urad.) Wolffov urad poroča:

Glasom poročil, ki prihajajo z raznih strani sem in so se iznova potrdile, se je 29. februarja vršila v Severnem morju bitka med nemško pomorsko križarko „Greif“ in tremi angleškimi križarkami in enim rušilec.

Nj. Vel. ladja „Greif“ je v teku tega boja s torpednim strelom potopila neko veliko angleško križarko 15.000 tön, ter se končno sama razstrelila.

Od posadke ladje je prišlo kakih 150 mož v angleško vojno ujetništvo, katerih imena pa še niso znana. Angleži, ki o vsem dogodku strogo molče, so jih popolnoma odrezali od vsakega občevanja z zunanjim svetom.

Koraki proti temu so že storjeni.

Šef mornariškega admiralskega štaba.

Raznoterosti iz vojne.

Mackensen v Carigradu.

Generalfeldmaršal Mackensen je v spremstvu Usedom paše in enega višjega častnika v vojnem ministrstvu, ki sta se mu v pozdrav peljala nasproti do Odrina, dne 24. t. m. dospel s posebnim

vlakom v Carigrad, kjer je bil slovesno sprejet. Velikanska množica ljudi mu je priredila navdušene ovacije. Mackensen je potoval v Carigrad, da izroči sultanu od cesarja Viljema podarjeno feldmaršalsko palico.

66 ladij v 30. dneh potopljenih.

Neka holandska tvrka je objavila 17. seznam potopljenih ladij. Seznam obsega čas od 15. svečana do 18. sušca tega leta. Vsled vojnih dogodkov je bilo v tem času izgubljenih: 30 angleških, 7 francoskih, 7 švedskih, 5 holandskih, 12 belgijskih, 2 ruski, 2 italijanski in 1 norveška ladja.

Gospodarska kriza na Ruskem.

Stockholm. Iz Petrograda se poroča: V neki resoluciji, sklenjeni na shodu kmetovalcev, se glasi med drugim: Država se nahaja pred velikim polomom, na njena vrata trka glad. Velikanske lehe njiv so ostale neobdelane. Pomanjkanje kruha nam grozi. Dobava semen, delavcev in živine nas komaj more pred bližajočim polomom rešiti.

Filipesk zopet doma.

Bukarešta, 25. marca. Filipesk je prispel danes iz ruskega glavnega stana zopet domov. Do romunske meje so ga spremljali višji ruski štabni oficirji.

Zboljšanje razmer med centralnimi državami in Romunijo.

Berolinski listi poročajo: Nova kupna pogodba za žito, ki je bila sklenjena z Romunijo, odgovarja obojestranskim interesom ter bo imela za posledico zboljšanje političnega položaja. Tudi med Romunijo in Bolgarijo se vrše pogajanja, ki obetajo razveseljiv uspeh.

100.000 ruskih konj za Romunijo.

Iz Bukarešte poročajo: Romunija je kupila v Rusiji za svojo armado 100.000 konj. Prvi transporti teh konj so že prispeli v Bukarešto.

Na otoku Krfu.

Iz Aten poročajo: Na Krfu se nahaja tudi 10.000 Črnogorcev, ki niso hoteli kapitulirati. Te Črnogorce sedaj reorganizirajo ter jih bodo poslali na solunsko fronto. Kakor javlja „Frankfurter Ztg.“ po francoskih virih, se razvijajo na otoku Krfu kužne bolezni. Mnogo srbskih vojakov so prepeljali na otok Vid v Tuneziji.

Italijani v Valoni.

„Zeit“ poroča: Vojni poročevalec Montaigne, ki si je sredi marca ogledal Valono, poroča v pariškem „Le Journal“, da razpolaga general Piacentini nad 80.000 mož, ki so razdeljene na štiri divizije. Glede Albancev se vrhovno vodstvo boji punta, ker so vsi sovražno misleči. To da je vzrok, zakaj je moral Esad tako naglo bežati.

Duhovniki in vojska.

Dne 14. marca se je pruski minister za bogočastje v deželnem zboru slovesno zahvalil vsem duhovnikom za njihovo domoljubno delovanje. Izjavil je: „Mnogo duhovnikov je odšlo v vojsko in tam dele našim borečim se bratom vzpodbudo in tolažbo. Z njimi dele nevarnosti in trpljenje. Tisti pa, ki so ostali doma, služijo celokupnosti; vsem duhovnikom je domovina dolžna biti hvaležna.“

Tiste besede veljajo pač tudi za druge kraje. Ko bodo minili krvavi dnevi svetovne vojske, se bo ljudstvo šele zavedlo, kaj mu je bil duhovnik. Kaj naj daje vojaku v smrtni nevarnosti, katera mu grozi vsako uro, poguma in odkod naj zajema moči, da prenaša vse težave, ki mu jih nalaga vojaška služba, če ne zavest, da je dolžan pred Bogom biti pokoren svojemu cesarju?

Ali si more kdo misliti, da bi se bili avstrijski vojaki borili s toliko srčnostjo, s pogumom in junaštvom, kakršnega še svet ni videl, ko bi ne bilo ob njihovi strani duhovnika, ki jih navdušuje in jim vedno zopet kaže kvišku k tistemu, kateremu služimo vsi, živimo in umrjemo vsi. Verski moment je poleg ljubezni do vladarske hiše ravno v Avstriji mogoča sila, ki vodi naše ljudi do bajnih činov sijajnega junaštva. Morebiti se bo smelo reči, da so se ravno tisti polki, ki so največ žrtvovali, trpeli in zmagovali, najtesneje oklepali svojega vojaškega duhovnika, ki jim je, kjer le mogoče, delil svete zakramente.

A ne samo v vojni črti je delal duhovnik, delal je tudi doma kot vzgojitelj, kot tolažnik. Ali si moremo misliti, da bi šli duhovniki vsi v vojsko in bi zaprli cerkev? Kakor je otrok miren, dokler vidi očeta, tako je bilo ljudstvo mirno, ker je videlo med seboj svoje duhovnike, posebno tam, kjer so, kakor v Gorici, župniki ostali doma tudi med gromenjem granat. Kdo zamore narod navduševati k zvestobi, kakor ga navdušuje škof? Nadškof Scepticky je ostal pri svoji čredi tudi, ko so deželo preplavili Rusi in se je raje dal odvesti v pregnanstvo, kakor da bi bil zapustil svoje ovčice. Zato pravimo, da ljudstvo v vojski ne more pogrešati svojih duhovnikov. Blagor župniji, ki ima v tem težkem času svojega župnika.

Predno še vidimo konec orjaške vojske, nastopajo že nove dolžnosti: Skrb za sirote, za zastale otroke naših junakov, ki so dali za domovino svojo kri. Sveta dolžnost naše duhovščine je, z vso odločnostjo udeleževati se tega domoljubnega dela. Kdo drugi bi bil tako poklican kakor župnik, biti oče tistim, ki so svojega očeta izgubili? Drugi ljudje bodo imeli in že imajo lastnih skrbi več, nego jih morejo nositi, kako naj potem skrbe še za druge? Tu nastane za duhovnika dolžnost, postaviti vso svojo inteligenco in delayno moč v službo javnosti. Duhovnik naj bo oče sirot! In ne samo skrb za sirote; prišle bodo druge nove gospodarske in socialne naloge. Ljudstvo moramo dvigniti moralno in gospodarsko. Kdo naj to izvede, če ne bodo duhovniki posegli vmes z vsem svojim domoljubjem, s svojo nesebičnostjo, s svojo požrtvovalnostjo? Prepričani smo, da bodo naši dušni pastirji slišali glas naše dobe in da bodo povsod zaslužili lepo priznanje, ki ga jim je dal pruski minister bogočastja: „Vsa domovina naj jim bo hvaležna!“

Pisma z bojišča.

19./3. 1915.

Počivamo. Kako gre to po žilah! V primeri s Karpatami je tu v tem oziru pač mnogo boljše; večinoma vsaj vemo, kam gremo. A tam v Galiciji? Blodili smo po neskončnih gozdih in gorah od zore do mraka in od mraka do zore, na hrbtu teža, kot bi nosil nebo in zemljo in znotraj večasi praznota.

Sedaj uživamo. Od daleč gledamo na ponosne vrhove; kako se nam od tu zdijo priprosti in nedolžni. Hrane je dosti, večasi za priboljšek tudi vino. Da, vino. Nehote se skoraj vsakokrat, kadar s šalico za menažo pod pazduho čakam, da pridem na vrsto, spomnim, kako smo enkrat v Karpatih „fasali“ vino.

Bilo je v prvi polovici decembra leta 1914. Rusi, katerim smo se morali umakniti z višin okoli Duklejskega prelaza, nas niso daleč zasledovali. Zakopali so se do zob in, brčkone da bi se preveč ne utrdili, nam ni preostajalo drugega kot napadati. Trajalo je komaj par dni, in Rusi so se začeli umikati. Gnali smo jih daleč tja za Novi Sandec do Jasla. To so bili hudi dnevi takrat za nas. Dež, sneg, blata mestoma do kolen in v želodcu je vedno poldan zvonilo. Ponoči marš, podnevi boj ali pa narobe, tako je trajalo kakih deset dni. Zdelani do skrajnosti smo se bližali nekega popoldne proti mali, z vrkami in grmovjem okrašeni vasi. Ne vem se več spominjati, kako je Bog to gnezdo krstil. Tu bo odmor, za nami pride kuhinja, dobimo menažo in „fasali“ bomo, tako se nam je reklo in tudi vresničilo. Imeli smo že vsak po eno štruco pimsa pod pazduho in čakali s šalicami za menažo, kajti „tagšarš“ Krabina se je boril z enim sodčkom, da ga spravi na primerno mesto, kjer bi ga mogli nastaviti. „Kaj pa je notri,“ ga vprašam. „Ne vem, mislim vino,“ mi odgovori lepo po kañalsko. Mojrstrsko je zabil pipo, niti kaplje ni šlo v stran; javil je feldvebeljnu da je gotovo in če že sme razdeliti. Prvi mož je podstavil šalo, Krabina pa sukal, rukai, vrtal veho, a teči noče. Postavil je sod na dno, izbil pipo, gledal nekaj časa v luknjo, segel s prstom notri, poduhal; počasi se je potem obrnil do nas in zgrešno se iznebil besede „skuta“. Pokorno je javil feldvebeljnu, da v sodu ni vino, ampak skuta. Eni smo se smejali, drugi godrnjali, končno je bilo vendar vsem tako prav. Krabina je prebil dno in pravično razdelil to vino v podobni skute. — Tovariši so odšli po kavo, ne smem zamuditi! Pozdravljeni! Gabrijel Wutti.

Fellerjev dobrodejni, oživljajoči
rastlinski esenčni fluid z. zn.

„ELSA-FLUID“ odpravi bolečine po udih.

12 steklenic franko 6 kron. Lekarnar
E. V. Feller, Stubica, Elsatrg št. 67 (Hrvaško).
Čez 100.000 zahvalnih pisem in zdravniških
priporočil.

Dnevne vesti.

Lastnoročno pismo vrhovnega poveljnika na majorja v p. Teppnerja. Njega c. in kr. Visokost gospod feldmaršal nadvojvoda Friderik je poslal majorju v p. Jurju Teppnerju lastnoročno pismo, v katerem izreka g. majorju v imenu najvišje službe za njegovo delovanje v zadevi c. kr. prostovoljnih koroških strelskih formacij svojo zahvalo in ga v priznanje teh zaslug imenuje za polkovnega poveljnika VI. činovnega razreda za dobo vojske.

Osebnosti. Gospod c. kr. okrajni komisar Matej Kakl v Velikovcu je bil prestavljen k okrajnemu glavarstvu v Celovcu; gospod deželno-vladni koncipist Herman baron pl. L' Estocq od celovškega okraj. glavarstva k velikovovškemu.

Mil. g. stolni prošt Gvidon Bittner je dne 28. t. m. obhajal telesno in duševno čil svoj 70. rojstni dan. Skromnemu gospodu, ki vživa med duhovščino in lajki veliko simpatij in ki si je v naši škofiji stekel mnogo zaslug, kličemo: Še na mnoga leta!

Bela žena med vojaki. V celovških bolnišnicah so umrli: 24. sušca: Fedor Šurilo, ruski vojni ujetnik, 40 let star, iz Baranki, od 117. pp; Julij Mikeš, pešec, 39 let star, iz Doubrovic, okraj Kraljevi Gradec, in Anton Pečar, topničar, 27 let star, iz Presnice, okraj Koper; 25. sušca: Marko Dedič, srbski vojni ujetnik, 33 let star, iz Milotkovič, okraj Raška; Fedor Knezov, ruski vojni ujetnik, 28 let star, iz Nikolajewski-Samarski; Jožef Zamek, topničar, 43 let star, iz Nadance, okraj Nytra; Bronislav Pantelič, ruski vojni ujetnik, 41 let star, iz Dušelic, Corzonsk, pp. 10, in Fedor Lahovčuk, ruski vojni ujetnik, pp. 59, 29 l. star, iz Lipke-Robenski, volhinska gubernija.

Samomor. V zaporu celovškega magistrata se je ponoči od 25. na 26. t. m. obesila 55 let stara dekla Jožefa Plaier, ki ni bila prav pri pameti.

Umrl je v Celovcu raznašalec „Kärntner Tagblatta“ Janez Ortner, star 63 let. Prejšnji dan je bil še v cerkvi.

Odlikovanje za invalide. Armadno vrhovno poveljstvo je pri sanitetnih zavodih in pododdelkih povprašalo, kako so se invalidi pred sovražnikom zadržali, da se jim naknadno priznajo odlikovanja. Načeloma se bodo podeljevale velike srebrne hrabrostne in oslepelim invalidom zlate hrabrostne svetinje. S temi odlikovanji je združena mesečna plača 15 in 30 kron. Tudi izmenjanim invalidom se bodo podelile velike srebrne svetinje.

Hotel Evropa v Celovcu je bil na dražbi dne 24. t. m. prodan. Kupila sta župan v Št. Rupertu pri Celovcu, g. Wenger, in gđ. Buzzi.

Bel kruh na Ogrskem. S 1. aprilom je ogrska vlada zopet dovolila prodajo belega kruha in peciva.

Vpijanljive pijače in vojni ujetniki. Notranje ministrstvo je prepovedalo dajati vpijanljive pijače vojnim ujetnikom gostilničarjem, kavarnarjem in zasebnikom. Prestopek se kaznuje s 15 dnevni zaporom ali denarno globo 200 K.

Preskrba krme za živino in pašniki. Že lani z dne 6. majnika je poljedelsko ministrstvo v sporazumu z notranjim in pravosodnim ministrstvom odredilo, da morajo žetvene komisije sestaviti seznam travnikov, pašnikov in planin, ki potrebujejo kake pomoči in seznam takih travnikov, pašnikov in planin, ki dosedaj niso bili za pridobivanje krme ali za pašo dovolj izrabljeni, predložiti politični okrajni oblasti, ki pozove nato lastnike, da dokažejo, da so že sami ukrenili, da bodo sami ali drugi dotični zemljo dobro izrabili. Če se ta dokaz ne doprinese do nastavljenega roka, sme oblast dotični svet domači ali kaki drugi občini brezplačno v njeno korist v porabo prepustiti. Ta odredba je letos stopila iznova v

veljavo z izpremembo roka, da morajo žetvene komisije sezname že do 1. majnika predložiti in je rok za dokaz lastne uporabe dotičnega sveta od strani posestnikov nastavljen na 15. juni 1916.

Gospodarski deželni pomožni urad. Tak urad je ustanovila c. kr. deželna vlada l. 1914. povodom mobilizacije in so se ga vpoklicani vojaki in njihovi domači poslužili v 148 slučajih v zadevah vzdrževalnin in raznih podpor, posredovanj vojaških dopustov, poravnjav preprirov itd. Ta urad ima svoj sedež v pisarni c. kr. deželne komisije za agrarne operacije, cesarja Franc Jožefa trg št. 1, 2. nadstr. Sedaj je vodstvo poverjeno c. kr. dvornemu svetniku finančnega ravnateljstva Frideriku Lustgarten.

Ljubljanska kreditna banka. V seji upravnega sveta Ljubljanske kreditne banke dne 16. marca t. l. je bil računski zaključek za poslovno leto 1915. predložen in odobren. Vštevši prenos dobička iz leta 1914. znaša doseženi čisti dobiček po odbitku vseh upravnih stroškov, davka itd. K 817.858'05. Ta dobiček je za K 376.814'59 višji od onega v lanskem letu in odgovarja 10.1/4% delniške glavnice. — Na predlog ravnateljstva je sklenil upravni svet predlagati občnemu zboru, ki se vrši dne 8. aprila 1916, poleg statutarnih dotacij izplačilo 6% dividende K 24— za delnico in dodeliti K 265.202'33 rezervnim zakladom. Dividenda bude znašala, ako občni zbor ta predlog sprejme, 2 1/2% več kakor lani.

Umrl je dne 28. t. m. ob dveh zjutraj na Vratih kot begunec g. Boštjan Errath, posestnik iz Ukev, star 43 let. Svetila mu večna luč!

Ne zaslužijo! Pod tem naslovom je poročal „Slovenec“: „V Gorici so ostala tudi po novih prekrstitvah ulic vsa ulična imena samo italijanska. Ali laški jezik, jezik države, ki nas je izdala in napadla, še zasluži tako prvenstvo? Vsak Avstrijec mora reči: Ne! Gorica je središče dežele, v kateri prebiva večina Slovencev. Italijanov, prežetih iredentističnega duha, ki je hotel imeti Gorico „samolaško“, je sedaj v Gorici silno malo, večina teh ljudi je pobegnila, zakaj torej še danes samo laške ulične napise? V Gorici bo po vojski velik tujski promet in ta naj dobi samo laške napise, kakor bi bila Gorica in Goriška samo laška?! Slovenska goriška županstva, slovenski poslanci — pojdite po svojih zastopnikih v velikem odposlanstvu na Dunaj in povzdignite zahtevo, da dobi Gorica tudi slovenske ulične napise! Zunanje lice Gorice mora biti odločno avstrijsko — avstrijsko stališče pa je istovetno z enakopravnostjo in enakoveljavnostjo vseh narodov! Italijani ne zaslužijo ne po številu, ne po svojem duhu, ne po svojem delu, da bi se jim dajalo prvenstvo pred Slovenci na Goriškem! Italijanska prednost je laž v samolaškem značaju Gorice, iz katere črpajo svojo zahtevo po Gorici. Zato je avstrijski interes in Avstriji moramo skrbeti, da to neresnično trditev o samolaškem značaju Gorice povsod pobijemo — tudi pri uličnih napisih!“ — Tržaška „Edinost“ je to ponatisnila in dodala tole pripombo: „Kakor se zdi neverjetno, vendar je resnično, da se tudi v sedanjem času trdovratno ohranjajo podobne laži z ozirom na narodni značaj vseh primorskih pokrajin. In sicer se ohranjajo na mestih, kjer sicer dan na dan prinašajo srdite članke proti italijanskim aspiracijam (zahtevam) na te pokrajine, dokazujoč Italijanom, da nimajo nobene podlage za poseganje po teh pokrajinah; ne v zgodovini, ne v razpoloženju prebivalstva in ne po narodnostnem principu! Te dni so imeli pri Sv. Križu pri morju sijajno uspelo šolsko prireditev v patriotično-dobrodelne namene, o kateri smo poročali. Podobno poročilo je prinesla tudi graška „Tagespost“. A veste, od kod je datirano poročilo v graškem listu? Iz — Santa Croce!! Z italijanskim krajevnim imenom navajajo vas na slovenskih tleh, v kateri ni niti enega domačina italijanskega jezika! Potemtakem mora zunanji svet misliti, da je to italijanski kraj na italijanskih tleh, da so torej bregovi tega morja italijanski! Ali ni to kakor mana za italijanske aspiracije?! Ali ni to več kakor čudno? Proti italijanskim zahtevam kričijo, s svojim postopanjem v praksi pa jih podpirajo z neresnico v narodnem značaju teh krajev! Ali je to le lahkomišljenost ali nevednost ali pa — ne, nočemo izreči. Vprašati pa moramo, ali hočemo še nadalje ostati specialiteta s tem, da smo dosledni edinole v neverjetnosti in nedoslednosti?!“

Št. Štefan na Zili. Hranilnica in posojilnica za Št. Štefan na Zili in okolico, r. z. z. n. z. je imela dne 19. sušca ob treh popoldan v hranilničnih prostorih pri po domače „Korparju“ v Št. Štefanu svoj XXI. letni občni zbor. Udeležba pri zborovanju letos ni bila kakor sicer druga leta, samoumevno, ker je veliko število združnikov pri vojaki in tudi vreme (oziroma pot) ni bilo ugodno. Zborovanje samo se je vršilo tako-le: Gospod Boštjan Hebein, občespoštovani načelnik, je otvoril zbor in konstatiral sklepčnost

zboru v smislu zadružnih pravil ter povabil domačega župnika, č. g. Ant. Pelnarja, naj bi blagovolil poročati o delovanju zadruge v preteklem letu in [razložiti računski zaključek ter čisto bilanco, oziroma stanje zavoda z dne 31. dec. 1915. Usojam se vam sporočiti v kratkem o delovanju hranilnice in posojilnice v Št. Štefanu na Zili to-le: Zadruga obstoji XXI. leto; šteje 248 združnikov, ki imajo vplačanih 916 deležev. Lansko leto je posodila nanovo 4.000 K; vrnjenih posojil je bilo 20.174; novih vlog: 73.369 K 57 v; vzdignjenih je bilo: 110.500 K; skoraj dve tretjini vzdignjenega denarja je bilo podpisane za vojno posojilo; vplačanih obresti: 12.165 K 60 v; pripisanih obresti koncem leta na kapital: 13.876 K 51 v. Zadržniki imajo izposojenega denarja: 178.400 K 70 v; vseh vlog pa, prištevisi kapitalizovane obresti, je: 433.610 K 10 v; čistega dobička je bilo: 2.670 K 48 v, kateri se po sklepu občnega zbora prišteje rezervnemu fondu tako, da ima zadruga z dne 31. decembra preteklega leta rezervni fond v znesku: 36.674 K 66 v. Hranilnica je članica „Zadružne zveze v Ljubljani“, katera je revidirala zadrugo v dnevih 18. in 19. januarja 1915. Iz tega kratkega poročila je razvidno, da štefanska hranilnica na Zili deluje z božjo pomočjo jako dobro in da se lahko prišteva med najboljše slovenske posojilnice sploh; namen hranilnice in posojilnice je samo čistega gospodarskega značaja, ker je vsaka špekulacija izključena: hranilnica je le za kmeta; tudi kmetje imajo zaupanje v zavod, akoravno so tudi mnogi, ki jo sovražijo, samo zaradi tega, ker je slovenska. Pri volitvi novega odbora so izrazili združniki željo, da bi stari odbor še ostal znanprej in zavod vodil kakor do sedaj v novem letu, kateri želijo so tudi stari odborniki ustregli. Ker je bil spored zborovanja izčrpan, se je zahvalil gospod načelnik došlim združnikom za udeležbo in zbor zaključil. Končam svoje poročilo ter želim, da bi štefanska hranilnica in posojilnica na Zili z božjo pomočjo še naprej lepo se razvijala v blagor gospodarskega življenja, kmetu in rokodelcu v pomoč in podporo!

Št. Peter na Vašinjah. Več žrtev je že zahtevala vojska od nas, več mladeničev in mož iz naše župnije je darovalo svoje življenje za domovino; posebno nas je iznenadila vest o smrti našega cerkvenika in organista, ki je padel že meseca novembra lanskega leta na južnem bojišču; rajniki je bil tihega in mirnega značaja, zato je bil priljubljen pri vseh župljanih. Marsikomu so se porosile oči, ko so rajnemu zapeli v slovo zvonovi pri naši župnijski cerkvi, kakor tudi pri vseh podružnicah, za njim žaluje cela župnija, ker je bil izvrsten organist in se je mnogo trudil pri našem cerkvenem petju, posebno kar smo si oskrbeli nove cerkvene orgle.

Koroški dijaki v svetovni vojski.

Rusko bojišče 25./2. 1916.

Kako lepo smo se imeli v 6. razredu! Bili smo skupaj, enakovredni in enakostoječi — da le — bili! Kajti od zdaj naprej nas ne bodo nikoli več vezale take vezi. Rastroseni smo zdaj, in rastroseni bomo vedno. In verjemi mi, ostali bodo največ le spomini. Da, spomini — lepi spomini! L. gotovo ne pojde v bogoslovje, a menda tudi vidva ne bosta hodila skupaj. Koliko jih je vojska sploh odtrgala bogoslovju! V začetku vojske se je kazalo seveda narobe, a prihodnost bo drugačna. In kateri že pojde v bogoslovje — saj ne bo nobene enote. M. — kam se bo on obrnil? Se še spominjaš: ko sem šel k vojakom, sva šla tam od tvojega stanovanja, in rekel sem: „Saj bom še hodil po tej poti,“ a ti si dejal: „Ne! Gotovo ne.“ In res, s knjigami v rokah tam ne bom več hodil. Tista mi znana pot! Potem pa spet potegne veter...

Imamo zdaj veliko snega, cel dan in celo noč hude vetrove in hud mraz. No, zdaj sem s čitvom preskrbljen za nekaj tednov. L. pridno molči, je menda pozabil na ves drugi svet ter je zaljubljen le v svojo vojaško stroko. I. M.

Laško bojišče 5./3. 1916.

Skoraj 14 dni sem bil od sveta popolnoma odrezan ter se mastil pri konzervah in „cvibaku“. Bivam v m veliki višini v snegu in mrazu. Nešteto lavin je že drvelo proti dolini. Lahki so precej aktivni — v utrjevanju svojih postojank; stojim na laški grudi ter si ogledujem našo domačo dolino. Danes zjutraj nisem mogel iz bārake, bila je zasuta do 10. ure. Veter močno in grdo hruli okoli nje. Sicer pa nič ne de. F. J.

Severno bojišče 14./3. 1916.

Novi kraji razburijo nekako človeka, ga ohranijo, oziroma oživijo ga. Po karti, ki jo imaš vedno v roki, doženeš, ta vas se imenuje tako, zdaj moramo priti do tiste reke, tam mora biti mlin, toliko in toliko kilometrov pred nami ima biti velikanski gozd. Tu vidiš pobožnega rusin-

skega mužika, tam zopet umazanega Abrahama; zdaj srečaš celo brigado, potem avtomobile itd. Tako je bilo na maršu. Nazadnje pa smo prišli na svoj cilj — v okope. Kdor še ni živel v njih, ta se pač bliža z bojaznijo — ko se vse to ne godi po dnevu, ampak v temni noči. Nekaj posebnega pričakuješ prvi hip. Pa v istini vlečejo raznoterosti tvoje zanimanje nase. Ogleduješ okope, ali so kaj globoki in močni, iščeš svoje bodoče stanovanje, greš daleč na desno potem na levo, gledaš, kje tičijo Rusi, kako se vleče njih črta itd. A to vse zveš v par dneh. Potem pa se začne tisto, vsak dan enako, enolično življenje. Če začne malo artiljerija delovati, se še pojeziš ne več, je vsaj izprememba.

No, moreš si misliti, kako prazno bi mi teklo življenje, če bi si sam ne dal dela. Celi mesec leži gosta megla na debelem snegu. Vidiš samo nekaj korakov pred seboj. Navrh pa še tuli veter noč in dan, zdaj moker — zdaj suh. Strelja se skoro nič, saj se za božjo voljo ne vidi. To je torej kar ustvarjen čas za to, da čitam. Sicer se veliko pečam s poljščino, in zdaj sem pričel še s češčino. Tako mine skoro ves dan, da čisto pozabim, kje sem. Zdaj čitam ravno „Potop“ v poljščini. Rusi me bodo od zdaj naprej vedno bolj motili pri čitanju, ker vreme postaja vedno jasnejše.

L. M.

Gospodarski pregled.

Italija. Gospodarski minister Cavasola je v zbornici povedal, da bi bila morala Italija kupiti v Ameriki 5.000.000 q žita, a dalje še orožje, streliva, meso, kovine, kar je stalo več sto milijonov. Američani so zahtevali hitro plačilo z zlatimi dolarji. Zakladni minister tega ni zmožel. Preskrbo z žitom so morali zato odgoditi in jo končno prepustiti Angleški. Italijanski, francoski in nevtralni parniki vozijo žito, potrebščina se pokrije do konca junija.

V Romuniji so sprejeli zakonski načrt, s katerim se bo prepovedal izvoz žita. Od sredi januarja t. l. so iz Romunije izvozili 20.000 vagonov raznovrstnega žita. Temu poročilo nasproti pa se uradno poroča: Pogodba zaradi nakupa novih žitnih zalog se je dne 21. marca podpisala. Primanjkuje sočivja in medicinskih predmetov, izvažajo se petroleji v večjih množinah.

Finančni položaj na Francoskem. Finančni minister Ribot je v zbornici izjavil, da je država zadnje mesece l. 1914. izdala 5¹/₃ milijard, l. 1915. nad 22 milijard. Predjem francoske banke državi je pa 31. decembra 1915 prirastel le za 1.100.000 frankov, in izdaja francoskih zakladnic ni prekoračila 7 milijard frankov. Posojila so najeli v Združenih državah in na Francoskem. Francoska posojila Belgiji, Srbiji, Črni gori in drugim zaveznikom so že dosegla višino 4¹/₄ milijarde frankov. Ribot je tudi izjavil: Brez praznega optimizma se more reči, da vidimo konec te vojske.

Tek nastane po pospešitvi preosnove. Kdor trpi na zapeki, naj vzame Fellerjeve prebavo pospešilne, lagodno odvajalne rabarbarske kroglice z zn. „Elsa-kroglice“. 6 škatlic franko veljajo samo 4 K 40 h od lekarnarja E. V. Feller, Stubica, Elsatrg št. 67 (Hrvaško). Od mnogo zdravnikov priporočene. 100.000 zahvalnih pisem. (ve)

V zalogi Družbe sv. Mohorja v Celovcu

je nanovo izšla knjiga:

Izbrani spisi dr. Jožefa Vošnjaka

I. zvezek:

Troje angelskih češčenj.

Povest.

Cena: Mehko vez. 80 h, za družnike 60 h, po pošti franko 10 h več.

Naznanilo.

Odbor Hranilnice in posojilnice v Št. Janžu v Rožni dolini, reg. zadr. z neom. zavezo, naznanja, da je sklenil

znižati obrestno mero

za celo leto 1916. do nadaljnjega sklepa

za posojila od 5¹/₂% na 5%

in ravno tako

za hranilne vloge od 4¹/₂% na 4%.

Ako bi se kdo od vlagateljev s tem ne strinjal, mu je na prosto dano, svojo vlogo na podlagi podpisane odpovedi do 30. aprila t. l. vzdigniti.

Št. Janž v Rož. dol., dne 28. marca 1916.

Načelstvo.

Vabilo

na

občni zbor

Hranilnice in posojilnice v Št. Janžu v Rožni dolini

registrovane zadruge z neomejeno zavezo

ki se bode vršil

na velikonočni pondeljek, dne 24. aprila 1916, ob 3. uri popoldne, v gostilni pri Tišlarju v Št. Janžu

po sledečem dnevnem redu:

1. Poročilo načelstva.
2. Potrjenje računskega zaključka za l. 1915.
3. Razdelitev čistega dobička.
4. Volitev odbornikov in računskih pregledovalcev.

Opomba. Ako bi ob določeni uri ta občni zbor ne bil sklepčen, se vrši eno uro pozneje na istem mestu in po istem dnevnem redu drugi občni zbor, ki bode veljavno sklepal ne glede na število navzočih zadržnikov.

K obilni udeležbi vabi vse zadržnike

odbor.

Voščene sveče gladke in okrašene, za pobožnost sv. glave, priporočena trgovina s svečami Fr. Siebert, Celovec, Stauderhaus. Razpošilja se na zunaj.

Schelli Pichler Celovec

Wienergasse 5

priporoča svojo veliko izbiro moških klobukov v vseh kakovostih in barvah po nizkih cenah.

Dobra in realna postrežba. Poprave točno in po ceni.

100 litrov domače pijače!

osvežuje in gasi žejo, vsak si more z malimi stroški sam izdelovati. V zalogi so: Ananas, jabolka, grenadine, maline, muškatne hruške, pomaranče, dišeča perla, višnje. Ponesreči se nikdar. Te domače pijače se poleti zauživajo lahko ohlajene in pozimi tudi gorke, namesto ruma in žganja. Tvarina z natančnim predpisom stane K 5-50 franko po povzetju. Na 5 takih porcij dam eno porcijo zastoj. Za gospodarstva, tovarne, večje gospodinjstvo, delavnice itd. neprecenljive vrednosti, ker delavca poživlja in ga ne opoji in njegovi delavni moči ne škoduje.

Janez Grolloh,
Engel-drogerija v Brnu št. 638, Moravsko.

Postni pastirski list

prevzvišenega gospoda knezoškofa krškega s postnim redom za Krško škofijo za l. 1916

se dobi v

tiskarni Družbe sv. Mohorja.

Cena 10 vinarjev.

Vabilo.

Hranilno in posojilno društvo v Celovcu priredi svoj

redni letni občni zbor

v četrtek, dne 13. aprila 1916

ob pol 11. uri predpoldnem

v posojilničnem prostoru, Pavličeve ul. 7 v Celovcu.

Dnevni red:

1. Poročilo o letnem računu.
2. Volitev odbornikov.
3. Slučajnosti.

Odbor.

Paramenti!

Mašna oblačila v preprosti in tudi v bogati opravi, dobro blago in poceni. **Plašči za cerkvenika in ministrante**, ovratni plašči in štole zelo ceno. **Šmizete** v različnih oblikah od 1 K naprej. **Komplet z ovratnim trakom** od K 2— do K 2-80, kakršen je izdelek. **Bireti** v vsakršni obsežnosti po K 3-80, K 4—, K 4-80. **Rožaste svetilke za večno luč za patentovani stenj.** Prosimo, da poizkusite, in prepričani smo, da boste stalen odjemalec **oddelka za paramente, knjigarne in trgovine Jožefovega društva v Celovcu.**

Slovenski molitveniki, cerkvene muzikarje, tudi Hladnikove.

Izvoz desk.

Wilhelm Liebstein, Plzno (Češko), kupuje za vojaško dobavo vse vrste desk in podbojev ter sprejema ponudbe od pošiljatvene postaje.

Hranilno in posojilno društvo v Celovcu

Pavličeva
ulica
št. 7.

uraduje vsak dan, izvzemši nedelje in
praznike, od 10. do 12. ure dopoldne.

Varno naložen denar; najugodnejši kredit za posestnike.

Pavličeva
ulica
št. 7.